Rok VI Nr 13

Poznań, 1 lipca 1948

ADRES REDAKCJI: Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI: Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Protokół

Walnego Zjazdu Delegatów Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych, odbytego w dniu 6 czerwca 1948 w Warszawie, w świetlicy Państwowego Zakładu Emerytalnego.

Zjazd zaszczycony przez przedstawicieli Najwyższych Władz Państwowych w osobach Wiceministra Skarbu Mgr Wiktora Kościńskiego, Jana Pietkiewicza, Dyrektora Departament Ministerstwa Ziem Odzyskanych, Jana Straszewskiego, Naczelnika Wydziału Ministerstwa Administracji Publicznej, Naczelnika Wydziału Zarządu M. St. Warszawy, mecenasa Drabicha, Komisji Centralnej Związków Zawodowych Ob. Jerzego Gallusa, Polskiej Partii Robotniczej Ob. Władysława Chaberskiego, Polskiej Partii Socjalistycznej Ob. Madejczyka, Organizacyj pokrewnych oraz Dyrektora Naczelnego Państwowego Zakładu Emerytalnego Ob. Henryka Sadkowskiego, reprezentowany był przez delegatów 236 Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych z całej Polski.

Pomiędzy delegatami zasiadali ludzie osiwiali, piastujący ongiś wysokie stanowiska w służbie wojskowej i państwowej, począwszy od prezesów sądów, naczelników władz, generałów, dyrektorów departamentów oraz urzędników i oficerów rozmaitych stopni służbowych aż do najniższych.

Wszyscy przybyli nie szczędząc trudów i kosztów podróży z najdalszych zakątków Polski, by dowiedzieć się na miejscu, jaki los czeka ich i ich rodziny w najbliższej przyszłości.

Delegaci reprezentowali następujące Koła Emerytów: Aleksandrów Kujawski Brzęczek Stan., Biała Podlaska — Wiśniewski Wincenty, Bielsko — Jeszke Stefan, Bochnia — Kochan Jan, Brodnica — Wiśniewski Wład., Brzozów — Spiczak Józef, Busk — Pakosiński Edward, Bydgoszcz — Milwid M. i Ostrowski Aleks., Chełmża — Sierakowski Winc., Chodzież — Pilarczyk Stan., Chojnice — Frymark Aug., Chojnów—Konopa Ludwik, Dębica — Chędyński Henr., Działdowo — Rabińska Aniela, Garwolin — Zając Fr., Gdańsk/Wrzeszcz — Drożdżał Marc., Gdynia — Mroczkowski Leon, Gliwice — Kościelny Jan, Głubczyce — Goertzowa Konst., Gniezno — Bąk Piotr, Gorlice — Danecki Stan., Gorzów — Wolak Piotr, Góra Śląska — Kowalska Eug., Gostynin — Czerwiński Stef., Grudziądz — Przemykalski Bron., Inowrocław — Grząbka Wojc., Jarocin — Leciej Franc., Jarosław — Guzik Jan i Nowak Franc., Jasło — Jankowski Zygm., Jędrzejów — Tarach Ludw., Kalisz — Majewski Łucjan, Katowice — Trondowski Edw., Kępno — Krzanowski K., Kielce — Gutowicz Marian i Klamrzyński Stan., Kluczbork — Wojciechowski Michał, Kłodzko — Triske Józef, Kolbuszowa — Mroczkowski Franc., Konin — Głoszkowski Eug., Kościan — Jankowski W., Koźmin — Gryszka Jan, Kraków — Bielewicz Ant., Dr. Czapliński Jul., Dutka Andrzej, Gołąb Leon, Jaworski Rom., gen. Rybak Józef, Krosno — Galicki Winc., Krotoszyn — Kubik Roman, Kutno — Derez St., Leszno — Haława Ign., Leżajsk — Sowa Michał, Lębork — Musiał T., Lubaczów — Dobrowolski Mich., Lubartów — Gawryś Bol., Lublin — Korzenioswki Rom., Michałowski Edw. Łańcut — Szurniak Fr., Łódź — Grzegorzewski Jan i Zakrzewski Ant., Łomża — Kugnarski Flor., Łuków — Kubicki Walery, Mielec — Wróblewski Wład., Międzychód — Kasper Andrzej, Milanówek — Swolkien Marian, Myślenice — Firek Florian, Nisko — Ostaszewski Mich., Nowa Sól — Korzeniowski Jar., Nowe Miasto — Klemp Ern., Nowy Sącz — Boczar Jan, Oława — Jamrot Lud., Opole — Gubała Jan, Ostrów Maz., — Barysz Jan, Ostrów Wlkp. — Wojciechowski Ign., Ostrzeszów — Pawłowski W., Piła — Truszkowski Kazimierz, Piotrków — Kokular Kazimierz i Kuśmierek M., Pleszew — Hartwich, Płock — Galacik Fr., Poznań — Gierszewski L., Hübscher Leonard, Jankowski Józ., Jankowski L., Kasprzycki E., Kowalski Józ., Madejczyk L., Młynarczyk Leon, Przysiuda Ant., Rutkowski J., Smo-

czyk Karol, Tarczewski Leon, Wiliński Wład., Wimmer Józef, Zülsdorf Wiktor, za Związek Zaw. Prac. Poczt. — Jeziorowski Sylw., i Mniejżyński Stan., Przemyśl — Ryż Jan, Przeworsk — Sala Ant., Pszczyna — Kost Michał, Rabka — Kuska Jak., Radom — Fudala Miecz., Soczyński Wikt., Radomsko — Tatarowa Stan., Rawicz — Geppert Jan, Rembertów — Witorowski Józef, Rypin — Wilkońska Euf., Rzeszów — Cichocki Wład., Horbowy Adolf, Palichowski Ign., Tepper Jan, Tynek Franc., Sanok — Kurek Gerw., St. Sącz — Molewicz Józ., Siedlce — Hałka Winc., Sieradz — Puchal Kazim., Sieraków — Budych Wład., Sopot — Bieganowska — Joanna, Starogród — Cichoński Józef, Strzelno—Ławoński Sylw., Strzyżów — Lubelski Stan., Suwałki — Sobolewski Jan, Szamotuły — Karczewski Jan, Śmigiel — Kaźmierski Wł., Śrem — Kędzierski Stef., Środa — Michalak Antoni, Świecie—Rotnicka M., Tarnobrzeg — Wrzeciono Grzeg., Tarnowskie Góry — Ożdżyński Miecz., Tarnów — Klimek Józef, Madej Jan, Tczew — Panek Józef, Toruń — Gicalowa i Stadniczeńko Ignacy, Trzemeszno — Maciejewski Stan., Tuchola — Zaremba Jan, Wadowice — Fudala Miecz., Wałbrzych — Dr. Tokarz Ant., Warszawa — Bogusz Zygm., Dobrzyński Bol., Jaszkowski Adam Leżomski Stan., Łuszczyński Wład., Mielęcki Tomasz, Nitecki Wład., Okoński Wacław, Perkowicz Antoni, Początek Bol., Rzętycki Piotr, Secomski Stan., Słuczanowski Aleks., Wąbrzeźno — Bardzicki Stan., Wągrowiec — Kaczmarek Jan, Wejherowo — Cichocki Bol., Wieleń — Machowina Józ., Więcbork — Wojtkowiak Walenty, Włocławek — Kokoszyński Wład., Wojnicz — Przeklasa Bol., Wołomin — Dr. Weselski Bron., Wrocław — Adam Lukas i H. Rajkowska, Września — Woźniak Wład., Zabrze — Cydzik Henryk, Zakopane — Kozłowski Hier., Solecki Fr. i Szkodziński Jan, Zawiercie — Goździkowski Ant., Zbąszyń — Stępa Kazimierz, Zduńska Wola — Dyło Stan., Zgierz — Nurkiewicz Alf., Zielona Góra — Sołodziej Zygm.

Zjazd zagaił powitaniem dostojnych gości i delegatów Prezes Związku Zygmunt Gizella i odczytał porządek dzienny obrad, podany w „Emerycie" Nr 10 z dnia 15 maja br a następnie udzielił głosu gościom.

Pierwszy z gości zabrał głos powitany burzą długo niemilknących oklasków Wiceminister Skarbu, Ob. Mgr Wiktor Kościński i w dłuższym przemówieniu, porównując obecne położenie emerytów państwowych z położeniem przedwojennym, zalecał dostosowanie się do obecnych nowych warunków polskiej rzeczywistości, przyczynienia się do ugruntowania niepodległości wolnej, demokratycznej Polski ludowo-robotniczej i zaręczył, że Rząd troszczy się o pracowników państwowych i wojskowych tak czynnych jak i emerytowanych, odnośne ustawy i rozporządzenia o poprawie bytu jednych i drugich są w toku i może zapewnić zebranych imieniem Rządu, iż w niedalekiej przyszłości byt emerytów ulegnie znacznej poprawie.

Te słowa otuchy, wlane w serca zebranych przez najkompetentniejsze usta, wywołały długo nie milknące objawy entuzjazmu ze strony zebranych.

Ob. Jan Straszewski imieniem Ministerstwa Administracji Publicznej Wydział Społeczno Polityczny przedstawił zebranym projekt stworzenia jednolitego zaopatrzenia emerytalnego wszystkich emerytów w Polsce a więc państwowych, wojskowych kolejowych, pocztowych, przedsiębiorstw państwowych, banków, monopoli i wszystkich rencistów ZUSU.

Przekonywujące wywody nagrodzone zostały licznymi brawami.

Ob. Dyrektor Pietkiewicz wyraził nadzieję, że przyznane przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych Schroniska samotnych emerytów i emerytek w Kamieniu Wielkim i Bystrzycy Górnej zostaną zaludnione i staną się dobrodziejstwem dla tych najbiedniejszych, opuszczonych i bezdomnych a Związek Zrzeszeń Emerytów, który potrafił te domy doprowadzić do stanu używalności i stworzył te Schroniska, położył naprawdę wielkie zasługi w ulżeniu ciężkiemu położeniu ludzi najnieszczęśliwszych, dotkniętych starością i wypadkami wojennymi.

Ob. Pietkiewicz wyraził nadzieję, że Schroniska Emerytów w najbliższym czasie przejdą na własność Związku.

Spontaniczne oklaski i wyrazy zadowolenia były odpowiedzią na powyższą obietnicę.

Ob. Dyrektor Sadkowski którego pojawienie się na mównicy wywołało żywiołowy aplauz, gdyż wszyscy emeryci w Polsce odczuwają Jego kochaną pomoc i opiekę oraz spieszenie z radą dla najbardziej potrzebujących, — zapewnił, że tak jak dotychczas, będzie nadal stał na stanowisku, że emeryt państwowy i wojskowy oddany pod opiekę Państwowego Zakładu Emerytalnego, znajdzie w Nim zawsze gorliwego orędownika, odczuwającego ludzką niedolę a hasła wypisane na murach gmachu, że emeryt jest pierwszą osobą i że winien być natychmiast załatwiony przychylnie, są naprawdę z największą ścisłością przestrzegane. Jeżeli tu i ówdzie wymiar emerytury się przewleka, to tylko z winy samych petentów, nie dostarczających koniecznych do wymiaru emerytury dokumentów, gdyż przepisy ustawy emerytalnej obejść się nie dadzą i wszystkie dokumenty muszą być ściśle badane.

Prezes Gizella odczytał pismo nadesłane przez Ministra Administracji Publicznej Ob. Osóbkę-Morawskiego z życzeniami owocnych obrad, solidarności w pracy mającej na celu wspólne z Rządem Ludowym dążenie do zrealizowania pełni ubezpieczenia społecznego z ubezpieczeniem starości na czele. List ten zawierający równocześnie wytłumaczenie nieobecności z powodu innego zajęcia przyjęli zebrani do wiadomości rzęsistymi oklaskami w nagrodę za pamięć o zebraniu i przychylności dla rzesz emeryckich.

Po złożeniu sprawozdań za rok ubiegły przez sekretarza, skarbnika, Komisję Rewizyjną wykazującą oszczędną i prawidłową gospodarkę oraz przez prezesa, który przedstawił zgromadzonym całą działalność Zarządu w roku ubiegłym, przytoczył ilość odbytych posiedzeń Prezydium Związku, oraz pełnego Zarządu a w końcu ilość wniesionych memoriałów i odbytych audiencyj u mia-

rodajnych czynników, oraz osiągnięć o czym referować będzie następny mówca, wytłumaczył zebranym, z jakiej przyczyny emeryci nie otrzymali przyrzeczonych przydziałów bielizny i odczytał pismo wniesione do Ministerstwa Administracji Cywilnej i do Ministerstwa Aprowizacji przez rencistów ZUSU które spowodowało odmowę przydziału a także zmianę nazwy istniejącego od długich lat Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych na „Związek Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Cywilnych".

Prezes otwierając dyskusję nad sprawozdaniami wezwał zebranych do zapisywania się do głosu.

Do głosu zapisał się na pierwszym miejscu ob. Leon Tarczewski, który w swoim przemówieniu uzasadniał rezolucje, opracowane przez Zarząd dla dzisiejszego Walnego Zjazdu.

W dłuższym referacie przedstawił mówca historię Związku, nakreślił jego działalność i starania Zarządu o poprawę bytu, wyliczył, które postulaty uchwalone na zeszłorocznym Walnym Zjeździe, zostały zrealizowane, co jeszcze pozostało do załatwienia, wezwał zebranych do ufności w to, że Rząd Polski Robotniczo-Ludowej napewno uwzględni postulaty i że jak słyszeliśmy z zapowiedzi Ob. Ministra Skarbu los emerytów, wdów i sierót wkrótce ulegnie zmianie na lepsze.

Prezes Gizella odczytał zaprojektowane przez Zarząd rezolucje, omówił wygląd obecny Schronisk emerytów w Kamieniu Wielkim powiat Gorzów i w Bystrzycy Górnej, powiat Świdnica i zaprosił obecnych dostojnych gości oraz emerytów do wzięcia udziału w uroczystościach otwarcia Schronisk, których termin zostanie ogłoszony w „Emerycie".

W dyskusji zabierali głos obywatele delegaci:

1. Sierakowski Wincenty, z Pomorza, a oceniając pozytywnie działalność i wysiłki dotychczasowego Zarządu nad polepszeniem bytu emerytów i osiągnięcia, apeluje do Zjazdu o jedność i zgodę w głosowaniach i wyborach a zarazem potępia sianie niezgody przez ludzi, którzy nie umieją ocenić solidarności organizacyjnej, szerzą zamęt i chcą prowadzić do rozłamu i to w najcięższej chwili, kiedy ważą się losy emerytów.

2. Swolkien z Milanówka w dłuższym przemówieniu nawołuje do solidarności i konieczności należenia do organizacji wszystkich emerytów, krytykuje zakładanie kas pośmiertnych. Niech to będą kasy jakiekolwiek ale nie pośmiertne, my chcemy żyć, pomagać do budowy Państwa, zakładajmy spółdzielnie, Kasy Samopomocy koleżeńskiej. Emeryci, którzy są jeszcze zdolni do pracy pracują, starcy i chorzy winni znaleźć pomoc koleżeńską pracujących.

3. Rajkowska z Wrocławia omawia ogólną nędzę emerytów, apeluje do Związków Zawodowych, by współdziałały w uzyskaniu znośnego bytu dla emerytów, wdów i sierót, gdyż nasz los dzisiejszy jest ich jutrzejszym losem. Omawia trudności na jakie Związek napotyka w wyjednywaniu ulg na przejazdy tramwajami itp. Kto zna rozległość Wrocławia, wie że przestrzenie są dla pieszych niepokonalne, że koniecznie trzeba jeździć tramwajami, są one jednak za drogie.

4. Kokular z Piotrkowa przemawia za połączeniem się z rencistami ZUSU w tym sensie, by Związki Emerytów zajmowały się również rencistami. Po wyjaśnieniu prezesa, że Związki rencistów takiej współpracy sobie nie życzą i przeciw niej protestują, jak to wynika z odczytanego dziś pisma, że stosunek przedwojenny, kiedy pracownicy umysłowi Zusu sami zgłosili się do Związku Emerytów o pomoc i opiekę i ją otrzymywali, się zmienił. Ob. Kokular zrzekł się głosu.

5. Kurek z Sanoka dziękuje Zarządowi za dotychczasową pracę, przemawia za zgodą i jednością, prosi Zarząd o wystaranie się o węgiel jak w roku ubiegłym.

6. Surmiak z Łańcuta prosi o wyjednanie skóry na buty.

7. Spiczak z Brzozowa nawołuje do zaniechania tarć, Zarząd musi być wybrany jednogłośnie i zgodnie, gdyż przy tarciach i niesnaskach nikt w Zarządzie pracować nie zechce.

8. Stadniczenko, Toruń nawiązując do przemówienia ob. Swolkiena oświadcza, że Kasy pośmiertne są konieczne i popularne. Każdy z nas umrzeć musi a nie chcąc narażać najbliższych na kłopoty, sam szuka sposobu ulżenia im w tym przykrym obowiązku. Kasa pośmiertna w Toruniu oddaje emerytom cenne usługi.

Mówca omawia perypetie jakie miał z noclegiem z powodu braku pomieszczeń w Warszawie. Dostał się wraz z delegatką z Torunia na noc do jakiejś spelunki, w której dokonano w nocy rewizji i chciano zabrać delegatkę emerytów w nocy na posterunek milicyjny jako podejrzaną osobę.

9. Prezes zapewnia, że przyszły Zjazd odbędzie się albo w Poznaniu albo w jednym z Schronisk i uniknie się podobnych przykrości.

10. Ob. Zakrzewski z Łodzi, autor jednoniówki „Głos Emeryta", która jednogłośnie już przed zebraniem oceniona została jako „paszkwil", nie znalazł posłuchu ani dla swego przemówienia ani dla postawionych wniosków. Po poddaniu wniosków pod głosowanie, wnioski upadły. Ob. Zakrzewski zeszedł z mównicy i opuścił salę zebrań, a wraz z nim kilku jego adherentów.

11. Ob. Grzegorzewski z Łodzi stwierdza, że w apolitycznym Związku jakim jest Związek Emerytów, nie ma miejsca na politykę, mówi to w nawiązaniu do wniosków politycznych ob. Zakrzewskiego. Dziękuje Ob. Dyrektorowi Sadkowskiemu za obywatelskie stanowisko w sprawie wdów po policjantach.

12. Madej Tarnów, zaprzecza, by emeryci należeli do inteligencji niepracującej, emeryci pracują we wszystkich dostępnych im dziedzinach i na wszystkich posterunkach, należeli i należą do świata pracy i dlatego winni być przyjęci na członka samoistnego do Komisji Centralnej Związków Zawodowych.

Jest stanowczo przeciwny połączeniu z rencistami Zusu, dopóki nie zostanie uchwalona nowa ustawa o ubezpieczeniu społecznym, która tworzyłaby i jednoczyła w sobie rozmaite sekcje emerytów o odrębnych typach, zwłaszcza grupy posiadające swoje odrębne ustawy na podstawie których pracowały i wychodziły na emerytury.

13. Kuska (Rabka), nawiązując do przemówienia Ob. Swolkiena jest zdania, że o ile to kogoś razi, może sobie Kasy pośmiertne nazwać Kasami Samopomocy albo Zapomogowymi. Apeluje, by emeryci wchodzili do rad Narodowych na swoich terenach, gdyż jest to koniecznie potrzebne.

14. Ob. Kowalski wnosi o zamknięcie dyskusji i poddanie pod głosowanie wniosków Komisji Rewizyjnej i o uchwalenie odczytanych rezolucji.

Wniosek o uchwalenie absolutorium oraz rezolucje uchwalone zostały przez aklamację.

Treść rezolucyj i ich uzasadnienie podane zostały w poprzednim numerze.

Ob. Łuszczyńki skarbnik Związku odczytał projekt preliminarza budżetowego na rok 1948. Budżet jednogłośnie został uchwalony.

Wysokość składek na rok 1948 ustalona została na kwotę 2 zł od członka miesięcznie.

Zjazd upoważnił Zarząd do zaciągania zobowiązań do 20 milionów złotych. Upoważnienie to potrzebne jest Zarządowi na wypadek przyznania na własność Związkowi obiektów oddanych na Schroniska.

Przedłożone przez Związek w Zakopanem wnioski o:

1. o uzyskanie dla emerytów domu nad morzem;
2. o uzyskanie od Rządu stałej subwencji na bezpłatne umieszczanie w Schroniskach emerytów starszych i zniedołężniałych;
3. o stworzenie przy Zarządzie Związku biura wczasów, które trudniłoby się wymianą lokali wczasowych w ten sposób, iż emeryci potrzebujący powietrza górskiego oddawali by swoje mieszkania na czas wczasów tym, którzy mieszkają na dołach wzgl. nad morzem i przeciwnie. Jeżeli sam Zarząd Główny nie mógłby zająć się tą akcją, prosi o powierzenie jej wykonania Związkowi w Zakopanem.

Na wniosek ob. Krzanowskiego z Kępna przekazano tę sprawę do załatwienia Zarządowi.

Wniosku 4 wyrażającego cześć i podziękowanie dla prezesa i Zarządu Związku prezes nie poddał pod głosowanie.

Przystąpiono do wyboru Zarządu:

Na wniosek ob. Kowalskiego wybrano Komisję Matkę złożoną z pięciu następujących osób:

Leon Tarczewski — Poznań,
Maria Milwid — Bydgoszcz,
Leon Gołąb — Kraków,
Jan Madej — Tarnów,
Janina Rajkowska — Wrocław.

Po 10 minutowej przerwie Komisja-Matka zaproponowała następujący skład Zarządu:

Prezes: Zygmunt Gizella.

Członkowie Zarządu:

1. Dobrzyński Bolesław — Warszawa,
2. Łuszczyński Władysław — Warszawa,
3. Rzętycki Piotr — Warszawa,
4. Perkowicz Antoni — Warszawa,
5. Mgr Bielewicz Antoni — Kraków,
6. Jaworski Roman — Kraków,
7. Gen. Rybak Józef — Kraków.
8. inż. Wiktor Soczyński — Radom,
9. Madej Jan — Rzeszów,
10. Wimmer Józef — Poznań.

Zastępcy:

1. Solecki Fr — Zakopane,
2. Tarczewski Leon — Poznań,
3. Fudala Mieczysław — Radom.

Komisja Rewizyjna:

1. Początek Bolesław — Warszawa,
2. Figurski Kazimierz — Warszawa,
3. Dr. Słuczanowski Aleksander — Warszawa.

Zastępcy:

1. Okoński Wacław — Warszawa,
2. Jurkowski Józef — Warszawa.

Sąd Rozjemczy:

1. Milewski Władysław — Warszawa,
2. Dzwonkowski Adam — Warszawa,
3. Bogusz Zygmunt — Warszawa.

Zastępcy:

1. Jaszkowski Adam — Warszawa,
2. Rużyłło Michał — Warszawa.

Ob. Galicki Wincenty z Krosna stwierdził, że wraz z ob. Zakrzewskim opuścili salę obrad ob. Grzegorzewski i 8 osób.

O godzinie 17 prezes Gizella podziękował Ob. Dyrektorowi Sadkowskiemu za cierpliwe wytrwanie aż do końca obrad oraz pozostałym gościom i delegatom i zamknął Zjazd.

Za zgodność z księgą protokołów:

(—) Rzętycki (—) Gizella.

Sprawozdanie

sekretarza Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych z czynności za ubiegły rok administracyjny.

Na posiedzeniu organizacyjnym Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w dniu 28-go czerwca 1947 ukonstytuował się Zarząd w ten sposób, iż wiceprezesami Związku wybrano ob. ob. Bolesława Dobrzyńskiego z Warszawy, mgr. Antoniego Bielewicza z Krakowa, Jana Grzegorzewskiego z Łodzi i Piotra Musiała z Rzeszowa, skarbnikiem Władysława Łuszczyńskiego z Warszawy, sekretarzem Piotra Rzętyckiego z Warszawy. Zastępców skarbnika i sekretarza postanowiono wybrać na jednym z następnych posiedzeń.

Sekretarz zorganizował kancelarię sekretariatu, wystarał się o założenie telefonu, prowadził przez cały czas agendy sekretariatu, spisywał protokóły posiedzeń pełnego Zarządu oraz Prezydium Zarządu, do którego w myśl statutu należą prezes, I wiceprezes, sekretarz i skarbnik.

Sekretarz zapisał do dziennika wpływu w roku administracyjnym i załatwił 537 pism, ponadto przeprowadził korespondencję z Zrzeszeniami i pojedyńczymi kołami w ilości 620 pism, przyjął 540 interesentów, których informował w poruszanych przez nich tematach, przeprowadził 588 rozmów telefonicznych, złożył sprawozdania ze swoich czynności na pięciu pełnych posiedzeniach Zązradu, założył akta dla poszczególnych Związków, załatwiał sprawy gospodarcze i administracyjne Związku.

Prezydium Zarządu odbyło swoje posiedzenia w dniach 16 i 17 czerwca 1947, w dniach 30 i 31-go

lipca 1947, 17 i 18 sierpnia 1947, 15 września, 15-go i 16 października, 24 i 25 listopada, 18 i 19 grudnia, roku 1947. Z posiedzeń tych spisywano protokóły, w których zawarte są czynności prezydium, konferencje w poszczególnych Ministerstwach i innych władzach centralnych, wyniki przeprowadzonych rozmów, plany działania oraz sprawozdania dla pełnego Zarządu. W roku 1948 odbyły się posiedzenia Prezydium w dniach 11 i 12 stycznia, 3 i 4 lutego, 17 i 18 marca oraz 10 maja.

Posiedzenia pełnego Zarządu odbyły się 28-go czerwca, 24 września, 26 listopada 1947 r., 5 lutego i 11 maja 1948 r.

Sekretariat wygotowywał i wniósł przygotowane przez Prezydium Związku memoriały a mianowicie 5 memoriałów do Ministerstwa Skarbu, 4 memoriały do Ministerstwa Aprowizacji, 5 memoriałów do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, 3 memoriały do Centralnego Urzędu Planowania, 3 do Komisji Centralnej Związków Zawodowych, 3 do Prezydium Rady Ministrów, 2 do Premiera R. P., 2 do Ministerstwa Ziem Odzyskanych, 1 do Ministra Obrony Narodowej i 2 do Ministrów Poczt i Telegrafów.

Wiele pracy zadało Sekretariatowi sporządzanie odpisów najrozmaitszych zażaleń z powodu wewnętrznych tarć w poszczególnych Zarządach Związków, przesyłanie tych odpisów stronom przeciwnym w celu oświadczenia się oraz przeprowadzanie medyacji pomiędzy powaśnionymi.

Sekretarz zanosi prośbę do delegatów, by w celu ulżenia prac sekretariatowi przesyłały swoje pisma, które mają być dalej wysłane, w podwójnych wykonaniach i możliwie pisane na maszynie a conajmniej pismem czytelnym, gdyż niejednokrotnie więcej czasu zabierało czytanie tych pism, aniżeli ich załatwienie, zwłaszcza, że były to zazwyczaj dłuższe, kilku arkuszowe elaboraty.

O kosztach utrzymania biura, wydatkach kancelaryjnych itd. zareferuje skarbnik ob. Łuszczyński, zaś o treści posiedzeń Zarządu i Prezydium referować będzie ob. prezes Gizella.

Sprawozdanie prezesa

Prezydium Żarządu Związku Zrzeszeń Emerytów, do którego według statutu należą prezes, wiceprezes, sekretarz i skarbnik, odbyło w roku sprawozdawczym następujące posiedzenia, na których omawiano bieżące sprawy a mianowicie:

1. W dniach 16 i 17 czerwca, w których delegacja złożona z prezesa i wiceprezesa Dobrzyńskiego, przedstawiła się ob. ob. Ministrowi Skarbu, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Aprowizacji i Komisji Centralnej Związków Zawodowych oraz przygotowała materiał do dyskusji na najbliższe posiedzenie Zarządu Związku, mające się odbyć w dniu 28 czerwca 1947.

2. W dniach 30 i 31 lipca 1947, na których ułożono regulamin określający atrybucje poszczególnych członków Zarządu, oraz omawiano sposoby zmierzające do wyjednania poprawy bytu dla emerytów, uzyskania możności zakupu węgla, otrzymania materiałów odzieżowych i bieliźnianych.

Delegacja złożona z ob. ob. Gizelli i Dobrzyńskiego interweniowała w powyższych sprawach w Centralnym Urzędzie Planowania w Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów oraz w Państwowym Zakładzie Emerytalnym i w Ministerstwie Aprowizacji. —

3. W dniach 17 i 18 sierpnia 1947, w których omawiano skutki poprzednich audiencji i wniesionych memoriałów i uchwalono interweniować ponownie w sprawach węgla, odzieży a ponadto o zwolnienie wypłacanych emerytur od opłat pocztowych.

4. W dniu 19 sierpnia udzielono pisemnej opinii wraz z dodatkowymi wnioskami o projekcie zaliczenia okresu okupacji do wysługi z tym, by do projektu weszło postanowienie, ażeby wdowom i sierotom po funkcjonariuszach czynnych i emerytowanych zamordowanych i zamęczonych w obozach przez okupanta, przyznano pensje wdowie i sieroce **za czas od 1 września 1939** w wysokości za pełną wysługę lat względnie z doliczeniem 10 lat służby w myśl art. 61 ustawy emerytalnej.

Delegacja interweniowała w C. U. P. Wydział Regulacji Płac u ob. Dyrektora Garczyńskiego, któremu na żądanie przedłożyła zestawienie budżetu domowego emeryta dla celów orientacyjnych. Delegacja interweniowała również u ministra Administracji Publicznej w sprawie zrównania płac emerytów samorządowych z emerytami państwowymi, zwłaszcza w tych miejscowościach, które wypłacają emerytom samorządowym dotychczas tylko przedwojenne emerytury bez dodatków przejściowych.

5. W dniu 15 i 16 października 47, w których interweniowano w Ubezpieczalni Społecznej i Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej o pomocnicze środki lecznicze jak okulary i protezy ustne, których wydawania odmawiają Ubezpieczalnie Społeczne, oraz w Państwowym Zakładzie Emerytalnym w celu uzgodnienia rozprowadzenia legitymacyj kolejowych i w Prezydium Rady Ministrów o zwolnienie emerytów od opłat za te legitymacje.

6. W dniach 24 i 25 listopada 1947 interweniowano w Ministerstwie Skarbu o wypłacenie emerytom dodatków wyrównawczych za rok 1947., przynajmniej takich, jakie wypłacone zostały przez Ubezpieczalnię Społeczną rencistom ZUSU, zwłaszcza, że budżet emerytalny uchwalony przez Sejm, podniesiony został w wydatkach na emerytury o przeszło zł 700 milionów.

7. W dniu 19 grudnia 1947 Prezydium ustaliło preliminarz budżetowy na rok 1948 oraz interweniowało w Ministerstwie Administracji Publicznej o ulgi kolejowe dla emerytów samorządowych, w Ministerstwie Skarbu o zwolnienie emerytur od opłat pocztowych, w Ministerstwie Aprowizacji o przydział bielizny i w CUP o zalecenie wydawania węgla w tych miejscowościach, w których emeryci dotychczas przydziału węgla nie otrzymali.

8. W dniu 4 lutego 1948 interweniowała delegacja w Komisji Centralnej Związków Zawodowych, w Centralnym Urzędzie Planowania i w Ministerstwie Skarbu o przyśpieszenie wypłaty wyrównania za rok 1947 **i podniesienia dodatku przej-**

ściowego conajmniej o 50% a zarazem o przyśpieszenie uregulowania uposażeń pracowników czynnych, od którego zależy uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej.

Prezydium Związku zaproponowało odbycie Zjazdu Delegatów Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych na dzień 6 czerwca 1948.

9 W dniu 17 i 18 marca interweniowaa Delegacja Prezydium Związku ponownie w Ministerstwie Skarbu o przyśpieszenie wypłacenia wyrównania za rok 1947 oraz podwyższenia dodatku przejściowego, a ponadto o uchylenie art. 6 ustawy emerytalnej. Prezydium Związku ustaliło porządek dzienny Walnego Zjazdu Delegatów na dzień 6 czerwca 1948.

Prezydium Związku pozostawało w stałym kontakcie z Państwowym Zakładem Emerytalnym i korzystało z cenych rad i wskazówek tak Ob. Podsekretarza Stanu mgr. Wiktora Kościńskiego, jako też Dyrektora P. Z. E. Ob. Henryka Sadkowskiego, wyrobiło sobie dostęp do wszystkich innych Ministerstw zainteresowanych problemem emerytów, przeprowadzało liczne konferencje i korespondencje z tymi czynnikami i jeżeli zabiegi nie odniosły pożądanych skutków, Prezydium nie ponosi w tym żadnej winy, gdyż zrobiło to, co było w jego mocy.

Posiedzenia pełnego Zarządu, które odbyły się w dniach 28 czerwca, 24 września, 26 listopada 1947 r., 5 lutego i 11 maja 1948 miały za przedmiot dyrektywy i sposoby dalszego postępowania, zatwierdzały decyzje i poczynania Prezydium oraz protokóły posiedzeń i sprawozdania Prezydium Zarządu.

Memoriały wniesione do Władz

1. Do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o objęcie opieką leczniczą emerytów wojskowych, policyjnych i straży granicznej; — **skuteczne.**
2. Do Posłów Sejmu Ustawodawczego o zajęcie się na posiedzeniach Komisyj Sejmowych sprawą emerytów państwowych, wdów i sierót;
3. Do Ministra Administracji Publicznej o zmianę decyzji w sprawie likwidacji Związków emeryckich; — **skuteczne.**
4. Do Premiera Cyrankiewicza o uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej;
5. Do Ministerstwa Poczt i Telegrafów o zwolnienie od opłat pocztowych wypłacanych emerytom zaopatrzeń; — **skuteczne.**
6. Do Ministra Aprowizacji o węgiel dla emerytów; — **skuteczne.**
7. Do Ministra Aprowizacji o materiał odzieżożowy; — **skuteczne.**
8. Do Ministra Oświaty o zwolnienie dzieci emerytów od opłat szkolnych;
9. Do Ministra Skarbu o podwyższenie emerytur do norm umożliwiających wegetację (1/9) Emer 17/47;
10. Do Ministra Aprowizacji o bieliznę;
11. Do Min. Aprowizacji o karty żywnościowe;
12. Do Centr. Urzędu Planowania o opał; — **skuteczne.**
13. Do Ministra Administracji Publicznej o dodatki przejściowe dla emerytów samorządowych;
14. Do Ministra Skarbu (15/10 Emeryt 20/47) o zniesienie opłat pocztowych od doręczanych emerytur; — **skuteczne;**
15. Do Ministerstwa Skarbu (1/11 47) o zwolnienie od opłat za legitymacje kolejowe; — **skuteczne;**
16. Do Ministra Skarbu o zapomogę świąteczną oraz o subwencję na zagospodarowanie i remont domów dla emerytów; **ostatnie skuteczne.**
17. Do Ministra Skarbu (1/2) o dodatek wyrównawczy za 1947,
18. Do Ministra Aprowizacji o bieliznę;
19. Do Ministra Administracji Publicznej o ulgi kolejowe dla emerytów samorządowych,
20. Do Ministra Pracy i Opieki Społecznej i do Ministra Aprowizacji o karty chlebowe (6/2 48); — **skuteczne;**
21. Do Ministra Administracji Publicznej o ulgi przy opłatach podatku od lokali; — **skuteczne**:
22. 10/5 do Ob. Premiera o ponaglenie Komitetu Ekonomicznego o załatwienie podwyżki emerytur;

Każdy memoriał, za wyjątkiem u Prezesa Rady Ministrów poparty był przez Delegację Związku w odnośnym Ministerstwie.

Zagadnienia
pragmatyki pracowników państwowych i samorządowych

Wydawany przez Komisję Centralną Związków Zawodowych „Biuletyn Informacyjny" Nr 20/100 z dnia 13 maja 1948 przynosi ciekawy artykuł ob. Jerzego Gallusa na temat nowelizacji przepisów o służbie państwowej i samorządowej. — (Służba samorządowa w obecnym ustroju naszego państwa, zupełnie słusznie stawiana jest na równi z służbą państwową, a nawet istnieje już stosowna uchwała Rady Ministrów na objęcie emerytów samorządowych przez Państwowy Zakład Emerytalny. W ten sposób urzeczywistnione byłyby nasze zabiegi o wyjednanie dla emerytów samorządowych uprawnienia do ulgowych przejazdów państwowymi środkami komunikacyjnymi, przysługujących emerytom państwowym.

„Na tle przemian ustrojowych w Polsce ustawa o państwowej służbie cywilnej z r. 1922 wraz z jej późniejszymi zmianami, nie odpowiada dzisiejszym potrzebom zarówno pracowników jak i administracji.

Prezydium Rady Ministrów opracowało projekt nowelizacji ustawy z 1922 r. Projekt ten stał się przedmiotem studiów i wypowiedzi K. C. Z. Z. i zainteresowanych związków zawodowych. Projekt, między innymi, przewiduje zniesienie dotychczasowego podziału na funkcjonariuszów państwowych niższych i urzędników. W ten sposób zniknęłoby dotychczasowe zróżniczkowanie, noszące cechy podziału kastowego. Niższy funkcjo-

nariusz w ślad za tą zmianą nabędzie również prawo do dłuższych urlopów.

Dotychczasowy podział urzędników pod względem poziomu wykształcenia na trzy kategorie ma być zniesiony. O kwalifikacjach wymaganych od kandydatów na urzędnika decydować będzie rodzaj pracy, którą kandydat ma spełniać. Ważną zmianą jest wprowadzenie treści nowego artykułu, który ustala pozycję związków zawodowych w stosunku do administracji państwowej.

Drugim projektem, który opiniowała KCZZ, było rozporządzenie wykonawcze o warunkach i trybie zaliczania do czasu służby okresu od dnia 1. 9. 1939 r. Początkowo zamierzano wydać rozporządzenie wykonawcze w nawiązaniu do dekretu z 14. 5. 46 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych. Wydanie oddzielnego dekretu rozwiązuje jednak ten problem w szerszym zasięgu ogólnopracowniczym.

Znacznie postąpiły także naprzód prace nad projektem dekretu o organizacji komisyj dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym. Przeprowadzone zostały również studia nad nową tabelą stanowisk. Zagadnienie to wiąże się tak z nowelizacją ustawy o państwowej służbie cywilnej, jak również z polityką płac.

Zaznaczyć należy że KCZZ utrzymuje stały kontakt z Biurem Organizacji i Spraw Osobowych przy Prezydium Rady Ministrów oraz bierze udział w pracach komisji prawniczej Ministerstwa Sprawiedliwości. KCZZ opiniuje lub inicjuje wydanie nie tylko zasadniczych rozporządzeń czy dekretów lecz i okólników, interesujących związki zawodowe. Z ważniejszych okólników tego typu, Wydanych przez Prezydium Rady Ministrów należy wymienić:

1) o urlopach dla niższych funkcjonariuszów państwowych (Nr. 22 z dnia 5. 5. 1947 r.)

2) w sprawie godzin pracy w soboty (Nr. 32 z dnia 17. 6. 47 r.)

3) w sprawie awansów dla urzędników oddelegowanych do prac w związkach zawodowych (Nr. 33 z dnia 26. 6. 47 r.)

4) w sprawie zasięgania opinii związków zawodowych przy redukcjach personelu (Nr. 45 z dnia 4. 9. 47 r.)

5) w sprawie unormowania terminów awansów (Nr. 55 z dnia 5. 11. 47 r.)

6) w sprawie rozplanowania urlopów (z dnia 26. I. 48 r.).

Praktyka życia związkowego skarbowców i faktyczne ułożenie stosunków Zw. Zaw. Prac. Skarbowych z administracją skarbową dostarczyło dość materiału, by ścisłe zasady ująć w formę zarządzenia ministerialnego. Spełniając ten dezyderat dnia 28. 1. 1948 r. minister skarbu wydał zarządzenie, które w dziesięciu punktach normuje kwestie reprezentacji interesów pracowniczych. Zarządzenie to uprzedza nowelizację ustawy o państwowej służbie cywilnej, zmierzające w kierunku zapewnienia związkom pracowniczym udziału w rozwiązywaniu przez administrację niektórych zagadnień.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta", „Telegraf i Telefon" zwane popularnie pragmatyką służbową pocztowców, wymaga zasadniczych zmian. Wydane w okresie rządów sanacyjnej elity faszystowskiego korporacjonizmu nosi ono na sobie piętno tego reżimu. Pracownicy pocztowi zostali pozbawieni pewnych dobrodziejstw, wynikających z „Tymczasowych przepisów służbowych" z dnia 11. 6. 1918 r. oraz — z ustawy o państwowej służbie cywilnej z r. 1922. Podporządkowani zostali natomiast przepisom, które krzywdziły ich w stosunku do innych grup pracowników państwowych, przepisom, które pogłębiały różnice między pracownikiem fizycznym a umysłowym.

Nowy projekt pragmatyki dla pocztowców został przepracowany z jednej strony pod kątem interesów pracownika, z drugiej zaś pod kątem dobrze zrozumianych interesów przedsiębiorstwa państwowego.

2-go listopada 1945 roku ukazało się rozporządzenie Rady Ministrów zawierające przepisy służbowe pracowników P. K. P. Pragmatyka ta uwzględniła najnowsze zdobycze świata pracy, ustalając w sposób wyraźny pozycję prawną Związku Zawodowego Kolejarzy w stosunku do władz P. K. P. Usunęła ona przede wszystkim zróżniczkowanie pracowników i uzależnienie ich stopnia służbowego od posiadanego wykształcenia szkolnego. Każdy z pracowników ma możność zajęcia najwyższego stanowiska służbowego, o ile wykaże się praktycznym przygotowaniem i zda odpowiednie egzaminy kolejowe.

Pracownicy pocztowi, kolejowi i administracji lasów państwowych zakwalifikowani zostali przez mieszaną komisję płac do grupy, która winna być traktowana w akcji regulacyjnej płac mniej więcej na jednym poziomie. W wyniku tej decyzji w 1946 roku został ustalony wspólny poziom w płacach zasadniczych. Każda z tych grup pracowniczych podlega dziś innym przepisom służbowym. W wyniku analizy tych zagadnień wyłoniła się koncepcja, aby pocztowców, kolejarzy i leśników objąć jedną pragmatyką służbową, względnie pragmatyką opartą o jednolite zasady.

Stosunki prawno - służbowe nauczycieli, do chwili obecnej, reguluje pragmatyka z 1 lipca 1926 roku ze zmianami, jakie zostały wprowadzone przez późniejsze nowelizacje. Ustawa ta wymaga również dostosowania jej do nowej rzeczywistości. W tym celu powołana została specjalna komisja w Z. N. P. dla przepracowania tego zagadnienia. Przygotowany dekret o warunkach i trybie zaliczalności do lat służby okresu od 1 września 1938 roku dla pracowników administracji publicznej został uprzedzony rozporządzeniem Ministra Oświaty z dnia 26. 6. 1945 r., które uregulowało to zagadnienie w odniesieniu do nauczycieli.

W konsekwencji wydzielenia pracowników służby zdrowia w samodzielną grupę, która otrzymała odrębne zasady uposażeniowe, wyłonił się również problem opracowania nowych przepisów służbowych dla tych pracowników. Pracownicy

ci rekrutują się z pośród państwowców i samorządowców.

Pracownicy samorządowi, jak i związki samorządowe, odczuwają dotkliwie brak jednolitej pragmatyki służbowej, obowiązującej powszechnie. W poszczególnych związkach samorządowych stosowane są obecnie lokalne przepisy sużbowe. Niektóre związki tych przepisów wogóle nie posiadają.

K. C. Z. Z., pragnąc ułatwić zarządowi głównemu Zw. Zaw. Prac. Samorządowych realizowanie postulatów między innymi i w tej dziedzinie, zwróciła się do Rady Państwa (Biuro Rad Narodowych) o powołanie do życia odpowiednika w aparacie administracyjnym Rady Państwa dla scentralizowania zagadnień dotyczących pracy i płacy w samorządzie. W samorządzie więc stoi zagadnienie konieczności opracowania jednej pragmatyki służbowej dla pracowników administracyjnych, która obowiązywałaby we wszystkich związkach samorządowych, po skasowaniu lokalnych przepisów służbowych. Leży to w interesie nie tylko pracowników ale i związków samorządowych.

Prowadzona pokrewna praca nad nowelizacją ustawy o państwowej służbie cywilnej może być sharmonizowana z zamierzoną pracą „samorządowców' w tej dziedzinie tymbardziej, że dekretem z dnia 19. 11 1946 r. pracownicy administracji samorządowej pod względem uposażeń i praw służbowych zrównani zostali z pracownikami państwowymi.

Analizując całość wyżej omówionych zagadnień pragmatycznych dochodzimy do wniosku, że dążąc do uporządkowania tych spraw, należy postępować według uprzednio opracowanego planu w powiązaniu z polityką płac".

Z kraju

Chełm - Lubelski. Redakcji „Emeryta" przesyłamy z prośbą o umieszczenie — protokół z dnia 25. IV. 1948 r. z Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w Chełmie.

Po otwarciu i zagajeniu zebrania odczytano protokół z ostatniego Walnego Zgromadzenia z dn. 25. 1. 1948 r., oraz rezolucje ze Zjazdu Delegatów Związku Emerytów w Poznaniu z dnia 4. 4. 1948 r.

Przewodniczący Zarządu ob. Spunda zdał sprawę ze stanu kasy na dzień 25. 4. 1948 roku, wynoszącego 23.126 zł. a mianowicie: w K. K. O. kwotę 17.000 zł i w kasie podręcznej 6.126 zł. Na podstawie uchwały Zarządu z dnia 28. 2. 1948 roku udzielono ob. Strażyc Ludmile jako biednej członkini tytułem zapomogi kwotę 1.000 zł. i na podstawie uchwały Zarządu z dnia 21. 3. 1948 wyasygnowano kwotę 500 zł na fundusz stypendialny im. Gizelli w Poznaniu. Na skutek zabiegów Zarządu, Powiatowa Rada Związków Zawodowych przydzieliła naszym członkom 56 legitymacyj ulgowych do kina, 33 kg pomarańcz i 15 kuponów płótna, a z Wojewódzkiego Funduszu Aprowizacyjnego w Lublinie otrzymaliśmy przydział 500 kg mąki pszennej 70% po cenach sztywnych, którą obecnie rozprowadzamy pomiędzy członków. Odnośnie rezolucyj uchwalonych na Zjeździe Delegatów w Poznaniu dnia 4 kwietnia 1948 r., zebranie uważa je nie tylko jako rzeczowe i na czasie, lecz także jako niecierpiące zwłoki, albowiem położenie materialne emerytów, emerytek i wdów po emerytach jest wprost rozpaczliwe.

Tomczyk Janina, zastępczyni przewodniczącego Zarządu powołując się na artykuł zamieszczony w Emerycie Nr 2 z dnia 15 stycznia 1948 r. oświadczyła, że podejmuje się zorganizować na terenie miasta Chełma-Lub. placówkę zatrudnienia emerytek i wdów po emerytach, a mianowicie stworzenie wytwórni kołder i szycia bielizny.

Wniosek ob. Tomczyk członkowie Walnego Zebrania przyjęli jednogłośnie, życząc owocnej pracy dla wspólnego dobra.

Przewodniczący ob. Spunda przed zamknięciem posiedzenia jeszcze raz upomniał członków Zebrania o zasilenie funduszu prasowego przez prenumeratę czasopisma „Emeryt".

Na tym protokół zakończono i podpisano.

Ulgi kolejowe dla wojskowych

Do Zarządu Głównego Związku Emerytów Państwowych na woj. Poznańskie Pomorskie i Ziemie Odzyskane w Poznaniu, ul. Ratajczaka 40, I p.

W związku z pismem z dnia 6. IV. 1948 r. adresowanym do Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie i nadesłanym przez Ministerstwo Skarbu, Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że cofnięcie ulgi 50%, przyznanej oficerom i podoficerom zawodowym w stanie spoczynku przy przejazdach na PKP, nie jest przewidywane.

Naczelnik wydziału (podpis nieczytelny).

OD ADMINISTRACJI

P. Kubasiewicz — Olsztyn. Numer 10 wysłano 13. V. 48 r., numer wyczerpany.

P. Dobrzański - Katarzyn. Numer 11 wysłano 29. V. 48, numer wyczerpany.

KOMUNIKAT

Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych, wybrany na Walnym Zjeździe Delegatów odbytym w Warszawie, dnia 6 czerwca 1948 r. podaje do wiadomości wszystkim Członkom, że otwarcie „Schroniska Emerytów" w Kamieniu Wielkim powiat Gorzów, na które zaproszeni zostali Ob. Ob. Ministrowie Skarbu, Administracji Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Ziem Odzyskanych, Władze wojewódzkie i powiatowe, czynniki społeczne i goście honorowi, odbędzie się w niedzielę, dnia 11 lipca 1948 o godzinie 12 — w obecności pełnego Zarządu Związku.

Prosimy ob. Członków Związku, a szczególnie, z pobliskich Zrzeszeń o wzięcie udziału w tej uroczystości.

Pociągi do stacji kolejowej Kamień Mały na linii Krzyż — Kostrzyn przychodzą od strony Kostrzyna o godz. 5.15, 7.05. 16.35, 19.10 i 21.15; od strony Krzyża o godz. 6.15, 8.25, 15.36, 18.37 i 23.27.

Nocleg i wyżywienie na miejscu zapewnione.

Zarząd Związku prosi o podanie pocztówką pod adresem „Schroniska" Kamień Wielki, poczta Witnica powiat Gorzów, liczby uczestników, pragnących wziąć udział w uroczystości otwarcia.

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Poznań, ul. Ratajczaka 40. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 52706